

Vergaderjaar 2012–2013

32 827

Toekomst mediabeleid

Nr. 45

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 20 december 2012

Met deze brief wil ik u op de hoogte stellen van de laatste ontwikkelingen die samenhangen met de overdracht per 1 januari 2013 van de Wereldomroep naar het ministerie van Buitenlandse Zaken. Deze overdracht is een gevolg van het regeerakkoord van het kabinet Rutte I.

De uitwerking van het vorige regeerakkoord resulteerde in een beperking van de taken van de Wereldomroep. Dit heeft geleid tot een bezuiniging en een grote reorganisatie bij de Wereldomroep. De reorganisatie heeft anderhalf jaar geduurd, vereiste een aanpassing van de Mediawet en is conform plan dit jaar afgerond. De Ministeries van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en Buitenlandse Zaken hebben een budget ter beschikking gesteld ter dekking van de gemaakte frictiekosten.

De Wereldomroep valt met ingang van 1 januari 2013 onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Op basis van een subsidieaanvraag van de Wereldomroep heeft dit ministerie inmiddels een subsidiebeschikking voor 4 jaar afgegeven van € 56 miljoen (vier maal € 14 miljoen). Hiermee is de overdracht van de Wereldomroep een feit.

Tot slot wil ik u informeren over het ontslag van de zittende algemeen directeur, waarover uw Kamer eerder vragen stelde.¹ Uit contractuele afspraken daterend van 26 maart 2001, blijkt deze directeur recht te hebben op een ontslagvergoeding van circa € 1,1 miljoen.

Ik heb deze zaak juridisch laten uitzoeken en zie op basis daarvan geen mogelijkheid om deze excessieve ontslaguitkering te voorkomen. Zowel mijn voorgangster als ikzelf hebben herhaaldelijk een dringend beroep gedaan op de verantwoordelijke Raad van Toezicht en de betrokken

¹ Kamervragen met antwoord, 2011–2012, nr. 2983 en 2985. Tweede Kamer, aanhangsel van de handelingen.

directeur om te komen tot een ontslagvergoeding op het niveau van de kantonrechtersformule (circa € 0,5 miljoen) en afstand te doen van de eerder gemaakte contractuele aanspraken.

Uiteindelijk zijn de Raad van Toezicht en betrokkene een lagere ontslagvergoeding van € 800.000 overeengekomen. Ondanks deze verlaging vind ik ook deze ontslagvergoeding te hoog en daarmee ongepast en onwenselijk. Echter een weigering van deze vergoeding door de Raad van Toezicht zou volgens de contractuele aanspraken van betrokkene via een juridische procedure tot een vergoeding van circa € 1,1 miljoen leiden. Dat zou een verdere verslechtering van een nu al ongewenste situatie betekenen.

In de toekomst worden dit soort excessen voorkomen door de Wet Normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector (WNT).² Deze wet stelt een maximale norm van € 75.000 aan de hoogte van ontslagvergoedingen voor topfunctionarissen in de publieke en semipublieke sector en zal op 1 januari 2013 in werking treden.

Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

De staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
S. Dekker

---

² Staatsblad 2012, nr. 538.